

17 Σεπτεμβρίου: Η Εκκλησία τιμά την Αγία Σοφία και τις τρεις θυγατέρες της Πίστη, Ελπίδα και Αγάπη

/ [Επικαιρότητα](#)

Σήμερα 17 Σεπτεμβρίου εορτάζει η **Αγία Σοφία και οι τρεις θυγατέρες της Πίστη, Ελπίδα και Αγάπη**

Εις την Σοφίαν.

Ευφραίνεται νυν ως Δαβίδ ψάλλων λέγει,

Μήτηρ κατ' ευχάς η Σοφία εν τέκνοις.

*Εἰς τὴν Πίστιν, Ἐλπίδα καὶ Ἀγάπην.
Τῇ πρὸς σὲ πίστει Πίστις, Ἐλπίς, Ἀγάπη,
Αἱ τρεῖς, Τριάς, κλίνουσιν αὐχένας ξίφει.*

Ἑβδομάτῃ δεκάτῃ Ἀγάπην τάμον, Ἐλπίδα, Πίστιν.

Ἡ **Ἀγία Σοφία** καὶ οἱ τρεῖς θυγατέρες τῆς **Πίστη, Ἐλπίδα καὶ Ἀγάπη** μαρτύρησαν στα χρόνια τοῦ αυτοκράτορα Ἀδριανοῦ (117 – 138 μ.Χ.). Οἱ τρεῖς θυγατέρες τῆς Ἀγίας Σοφίας, πήραν τὰ ονόματα τοὺς ἀπὸ το χωρίο τῆς **Καινῆς Διαθήκης**: «*νυνὶ δὲ μένει πίστις, ἐλπίς, ἀγάπη, τὰ τρία ταῦτα· μείζων δὲ τούτων ἡ ἀγάπη.*» (Α΄ Κορινθίους. 13:13).

Ἡ **Ἀγία Σοφία**, τίμια καὶ θεοσεβὴς γυναίκα, γρήγορα χήρεψε καὶ με τὶς τρεῖς κόρες τῆς ἦλθε στὴ Ρώμη. Εκεί καταγγέλθηκαν ὡς φημισμένες χριστιανές. Τότε ὁ αυτοκράτορας πληροφορήθηκε ὅτι οἱ τέσσερις γυναῖκες ἦταν χριστιανές καὶ διέταξε νὰ τὶς συλλάβουν.

Ἀφοῦ ἀπομόνωσαν τὴ μητέρα, ἄρχισαν νὰ ἀνακρίνουν τὶς κόρες. Πρῶτὴ παρουσιάστηκε στὸ βασιλιά ἡ δωδεκάχρονη **Πίστη**. Με δελεαστικούς λόγους ὁ Ἀνδριανὸς προσπάθησε νὰ πείσει τὴν Πίστη νὰ ἀρνηθεῖ τὸ Χριστό καὶ θὰ τῆς χορηγούσε τὰ πάντα, γιὰ νὰ ζήσει εὐτυχισμένη ζωὴ, ἀλλὰ ἀντιμετώπισε τὸ ἀκαμπτο φρόνημα τῆς νεαρῆς. Τὰ λόγια τῆς **Ἀγίας Γραφῆς** ἀποτέλεσαν δυναμικὴ ἀπάντηση τῆς Πίστης: «*ἐν πίστει ζῶ τῇ τοῦ υἱοῦ τοῦ Θεοῦ τοῦ ἀγαπήσαντός με καὶ παραδόντος ἑαυτὸν ὑπὲρ ἐμοῦ*» (Γαλ. 2: 20) δηλαδή «ζω ἐμπνεόμενὴ ἀπὸ τὴν πίστη μου στὸν Χριστό, ποὺ με ἀγάπησε καὶ ἔδωσε τὸν εαυτό Του γιὰ τὴ σωτηρία μου». Τότε, μετὰ ἀπὸ βασανιστήρια, τὴν ἀποκεφάλισαν.

Επίσης με τὰ λόγια τῆς **Ἀγίας Γραφῆς** ἀπάντησε καὶ ἡ δεκάχρονη Ἐλπίδα, ὅταν τὴ ρώτησαν ἀν ἀξίζει νὰ υποβληθεῖ σὲ τέτοια βασανιστήρια: «*ἡλπίκαμεν ἐπὶ Θεῷ ζῶντι, ὃς ἐστὶ σωτὴρ πάντων ἀνθρώπων, μάλιστα πιστῶν*» (Α΄ Τιμοθ. 4:10). Δηλαδή, «ναι, διότι ἔχουμε στηρίξει τὶς ἐλπίδες μας στὸν ζωντανό Θεό, ποὺ εἶναι σωτὴρ ὅλων τῶν ἀνθρώπων, καὶ ἰδιαίτερα τῶν πιστῶν». Ἀμέσως τότε καὶ αὐτὴ ἀποκεφαλίστηκε.

Ἀλλὰ δὲν υστέρησε σὲ ἀπάντηση καὶ ἡ ἐννιάχρονη Ἀγάπη. Εἶπε ὅτι ἡ ὑπαρξὴ τῆς εἶναι στραμμένη «*εἰς τὴν ἀγάπην τοῦ Θεοῦ καὶ εἰς τὴν ὑπομονὴν τοῦ Χριστοῦ*» (Β΄ Θεσσαλ. 3: 5). Βέβαια δὲν ἀργήσαν νὰ ἀποκεφαλίσουν καὶ αὐτὴ.

Περήφανη γιὰ τὰ παιδιὰ τῆς ἡ **Σοφία**, ἐνταφίασε με τιμές τὶς κόρες τῆς καὶ παρέμεινε γιὰ τρεῖς μέρες στους τάφους τοὺς, παρακαλῶντας τὸ Θεό νὰ τὴν πάρει κοντά του. Ὁ Θεὸς ἀκούσε τὴν προσευχὴ τῆς καὶ ἡ Σοφία παρέδωσε τὸ πνεῦμα τῆς

δίπλα στους τάφους των παιδιών της.

Λειτουργικά κείμενα

Ἀπολυτίκιον

Ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

*Σοφία ἐκθρέψασα, κατὰ τὴν κλῆσιν σεμνή, τᾶς τρεῖς θυγατέρας σου, ταύτας
προσάγεις Χριστῷ, ἀθλήσεως σκάμασιν ὅθεν τῆς ἄνω δόξης, σὺν αὐταῖς
κοινωνοῦσα, πρέσβευε τῷ Σωτήρι, καλλιμάρτυς Σοφία, δοῦναι τοῖς σὲ τιμῶσι,
χάριν καὶ ἔλεος.*

Ἄτερον Ἀπολυτίκιον

*Χαίρει ἔχουσα ἡ Ἐκκλησία, σὲ καὶ τέκνα σου καύχημα θεῖον, καὶ γηθοσύνης
εὐφημεῖ σε κραυγάζουσα. Σὺ μου ὑπάρχεις τὸ καύχημα, καὶ τῶν σῶν τέκνων τὰ
πάντιμα λείψανα, μάρτυρες ἑνδοξοὶ, Σοφία, Πίστις, Ἐλπίς...*